

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 3 w dniu 3 lutego 2006 r. — Český Telecom as przeciwko Czech On Line as

(Sprawa C-64/06)

(2006/C 121/03)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Obvodní soud pro Prahu 3

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Český Telecom as

Strona pozwana: Czech On Line as

Pytania prejudycjalne

1) Czy krajowy organ regulacyjny ds. telekomunikacji (Český Telekomunikační Úřad) miał prawo nałożyć — poprzez wydanie po dniu 1 maja 2004 r., czyli po dniu przystąpienia Republiki Czeskiej do Wspólnot Europejskich, decyzji administracyjnej — na spółkę telekomunikacyjną o znaczącej (dominującej) pozycji na rynku telekomunikacyjnym obowiązek zawarcia umowy wzajemnego połączenia sieci tej spółki z innym operatorem?

2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

czy krajowy organ regulacyjny miał prawo postąpić w ten sposób jedynie w warunkach określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywy o dostępie), czyli pod warunkiem dokonania uprzedniej analizy rynku zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej) oraz uprzedniego przeprowadzenia postępowania określonego w art. 6 i 7 dyrektywy ramowej 2002/21/WE

czy też (na przykład zgodnie z motywem 15, art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 lit. a) oraz ust. 4, art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy o dostępie) mógł postąpić w ten sposób nawet bez dokonywania uprzedniej analizy rynku?

3) Czy na odpowiedź na pytanie drugie może mieć wpływ fakt, że wniosek konkretnego operatora o wydanie decyzji o obowiązkowym wzajemnym połączeniu jego sieci z siecią operatora o znaczącej (dominującej) pozycji na rynku został złożony do krajowego organu regulacyjnego przed dniem 1 maja 2004 r., czyli przed dniem przystąpienia Republiki Czeskiej do Wspólnot Europejskich, a znaczna część postępowania w przedmiocie tego wniosku miała miejsce przed tą datą?

4) Czy ze względu na to, że w chwili gdy miały miejsce okoliczności faktyczne niniejszej sprawy — od dnia 1 maja

2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. — Republika Czeska nie dokonała w wystarczającym stopniu transpozycji ww. dyrektyw, możliwe jest bezpośrednie stosowanie dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej) oraz dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywy o dostępie), a zatem

a) dyrektywy te (jedna z nich) są bezwarunkowe oraz wystarczająco dokładne, aby mogły one być stosowane (przez sąd) zamiast prawa krajowego?

b) operator o znaczącej (dominującej) pozycji na rynku telekomunikacyjnym ma prawo (legitymację czynną) powoływać się, wskutek niewłaściwej transpozycji dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywy o dostępie) oraz dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), na ich bezpośrednią skuteczność ze względu na to, że te dyrektywy (jedna z nich) chronią w każdym razie interesy podmiotu odmawiającego zawarcia umowy wzajemnego połączenia (w zakresie usługi ADSL) z innymi krajowymi operatorami telekomunikacyjnymi (i który zgodnie z opinią krajowego organu regulacyjnego, którą sąd także jest zobowiązany przeanalizować, działa w ten sposób wbrew celom nowych ram prawnych)?

c) operator ten może powoływać się na bezpośrednią skuteczność dyrektyw, które nie zostały właściwie prze-transponowane (lub jednej z nich), skoro (nawet jeśli spełnione zostały ustanowione w dyrektywach warunki) przedmiotem decyzji krajowego organu regulacyjnego są zawsze konkretne warunki wzajemnego połączenia sieci operatorów, czyli nałożenie określonych obowiązków na indywidualne podmioty?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social N° 3 Valladolid w dniu 14 lutego 2006 r. — Vicente Pascual García przeciwko Confederación Hidrográfica de Duero

(Sprawa C-87/06)

(2006/C 121/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social N° 3 Valladolid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vicente Pascual García

Strona pozwana: Confederación Hidrográfica de Duero.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada równego traktowania, zakazująca jakiejkolwiek dyskryminacji ze względu na wiek, zapisana w art. 13 WE i w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2000/78⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisom krajowym (w szczególności akapitowi pierwszemu jedyne przepisu przejściowego ustawy nr 14/2005 w sprawie klauzul porozumień zbiorowych dotyczących osiągnięcia zwykłego wieku emerytalnego), na podstawie których za zgodne z prawem uznaje się zawarte w układach zbiorowych klauzule obowiązkowego przejścia na emeryturę, gdy od pracownika wymaga się jedynie tego, by osiągnął zwykły wiek emerytalny oraz spełnił inne warunki określone w ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego dla uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego w ramach systemu o charakterze składkowym, podczas gdy w przypadku układów zawieranych w przyszłości dla rozwiązania umowy wymaga się od pracodawcy, by takie rozwiązanie umowy z powodu wieku wiązało się z polityką zatrudnienia?
- 2) Czy zasada równego traktowania, zakazująca jakiejkolwiek dyskryminacji ze względu na wiek i zapisana w art. 13 WE i w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2000/78 zobowiązuje sąd krajowy do niestosowania, w niniejszej sprawie, pierwszego akapitu jedyne przepisu przejściowego ustawy nr 14/2005?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U.L 303, str.16)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie T-396/04, Soffass SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM), wniesione przez Soffass SpA w dniu 10 lutego 2006 r.

(Sprawa C-92/06 P)

(2006/C 121/05)

Język postępowania: włoski

Strony:

Strona odwołująca się: Soffass SpA (przedstawiciele: adwokaci V. Bilardo, C. Bacchini i M. Mazzitelli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

Pozostałe strony postępowania: Sodipan, SCA, interwenient

Żądania odwołującej się:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Pierwszą Izbę Odwoławczą OHIM w dniu 16 lipca 2004 r. w postępowaniu nr R0699/2003-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok wydany został z naruszeniem art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 2 lit. a) pkt ii) rozporządzenia nr 40/94/WE⁽¹⁾, który to artykuł stanowi, że „[...] znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli [...] z powodu identyczności lub podobieństwa do wcześniejszego znaku towarowego, identyczności lub podobieństwa towarów lub usług istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej [odbiorców] na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony [...]”. W zaskarżonym wyroku Sąd Pierwszej Instancji nieprawidłowo zinterpretował pojęcie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd nie stosując się do jego wykładni ustalonej przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Zdaniem odwołującej się między znakami towarowymi, których dotyczy postępowanie, nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd z uwagi na oczywiste różnice fonetyczne, wizualne, graficzne i koncepcyjne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11z 14.01.1994, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-108/06)

(2006/C 121/06)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: H. van Vliet i F. Simonetti]

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów